

SWOZ i ZORO wystartowały

Dariusz Kozłowski

Związek Banków Polskich rozbudowuje Systemy Wymiany Informacji. Zakończyły się właśnie przygotowania do uruchomienia dwóch nowych, oczekiwanych przez środowisko bankowe systemów wzmacniających bezpieczeństwo całego sektora.

Są to:

- 1) **System Wymiany Ostrzeżeń o Zagrożeniach (SWOZ),**
- 2) **System Zdarzeń z Obszaru Ryzyka Operacyjnego (ZORO).**

SWOZ został zaprojektowany jako narzędzie szybkiego ostrzeżenia o zagrożeniach.

Sektor bankowy jest narażony na ryzyko utraty środków finansowych z tytułu przestępstw kartowych, internetowych, wyłudzeń z użyciem sfałszowanych dokumentów tożsamości itp. Zwiększająca się z roku na rok liczba prób wyłudzeń oraz ich subtelność i wyrafinowanie spowodowały, że przedstawiciele banków zrzeszonych w Związku Banków Polskich zdecydowali o podjęciu współpracy w zakresie wymiany informacji o zagrożeniach i przestępstwach w obrocie finansowym.

System Wymiany Ostrzeżeń o Zagrożeniach

stanowi swoistą „bazę wiedzy” o nowych schematach oszustw, opisach zdarzeń niosących zagrożenie dla bezpieczeństwa działalności bankowej, mechanizmach postępowań wraz z opisem konkretnych akcji. System dostarcza wiedzę *ex-ante*, ograniczając tym samym ryzyko i skalę możliwych strat.

W roku 2009 publikować będziemy materiały poświęcone Systemom Wymiany Informacji ZBP, a także opinie i uwagi przedstawicieli banków o ich funkcjonowaniu.

Posiada przy tym prosty i nieskomplikowany interfejs graficzny. Ponieważ informacje będą dostępne tylko i wyłącznie dla wąskiej grupy osób wskazanych przez banki, daje to gwarancje zachowania poufności danych i ich właściwego wykorzystania.

System ZORO jest pomyślany jako pomocnicze narzędzie – zewnętrzna baza danych wspomagająca banki w szacowaniu ryzyka operacyjnego.

To odpowiedź na wymagania uchwały nr 1/2007 KNB z 13 marca 2007 roku. Baza danych gromadzić będzie informacje o zdarzeniach wynikających z ryzyka operacyjnego lub pogranicza ryzyka operacyjnego oraz kredytowego, skutkiem których bank poniósł stratę finansową bądź był (lub jest) narażony na stratę potencjalną. Ponadto, stosownie do rekomendacji M, w systemie będą przetwarzane informacje o stratach wynikających ze zdarzeń operacyjnych, które wystąpiły w podmiotach zależnych bądź powiązanych z bankiem.

„Banki powinny w miarę możliwości dokonywać wymiany informacji z innymi bankami na temat przypadków wystąpienia strat finansowych oraz gromadzić te informacje i je analizować. Analiza danych zewnętrznych powinna obejmować weryfikację przyczyn i poziomu strat (na przykład odnotowanym awariom w systemie teleinformatycznym częstokroć trudno jest przypisać straty określonej wielkości).

W celu umożliwienia projektowania systemu pomiaru ryzyka operacyjnego niezbędne jest gromadzenie danych historycznych na temat strat operacyjnych w każdym banku i tworzenie własnych baz danych w oparciu o dane wewnętrzne i zewnętrzne, służących do analizy rodzajów i poziomów ryzyka operacyjnego. Wykorzystywanie danych zewnętrznych umożliwi może zabezpieczenie się przed tzw. ryzykiem zarażenia, gdy problemy i straty finansowe występujące w innych instytucjach finansowych mogą bardzo szybko przenieść się na bank”.

Rekomendacja M

Z uwagi na specyfikę przetwarzanych danych oraz konieczność zachowania pełnej anonimowości uczestników, w systemie obowiązywać będą szczególnie zasady gwarantowania poufności, polegające na technologicznym i organizacyjnym rozdzieleniu funkcji zarządzania użytkownikami od zadań związanych z administrowaniem bazą danych ZORO. Zakłada się także funkcjonowanie Komitetu Uczestników, który będzie stałym organem opiniodawczo-doradczym w sprawach funkcjonowania i rozwoju systemu.

ZORO umożliwia bankom precyzyjne wykonanie analiz i szacowanie ryzyka operacyjnego, dostarczając dane o charakterze zewnętrznym w pięcioletniej perspektywie historycznej. Dane z systemu mogą być wykorzystane przez bank do trzech głównych celów:

- 1) modelowanie ryzyka operacyjnego,
- 2) tworzenie analiz scenariuszowych,
- 3) budowania wzorców (benchmarków).

Autor jest absolwentem Wydziału Elektrycznego Politechniki Lubelskiej. W roku 1996 ukończył podyplomowe studia na Wydziale Ekonomicznym Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie na kierunku bankowość i finanse; zaś w 2000 r. podyplomowe studia w Polsko-Amerykańskim Instytucie Edukacji Menedżerskiej Polskiej Fundacji Ośrodków Wspomagania Rozwoju Gospodarczego OIC POLAND na kierunku zarządzanie i logistyka. W 2003 r. uzyskał tytuł Master of Business Administration University of Illinois. Ponadto ukończył specjalistyczne szkolenia z zakresu informatyki, zarządzania oraz matematyki finansowej. W latach 1990–94 przebywał we Włoszech, gdzie pracował w firmie Interservice – Integrazione di Servizi w Rzymie na stanowisku inżyniera w dziale informatyki. Od czerwca 1994 r. związany był ze Wschodnim Bankiem Cukrownictwa SA w Lublinie, gdzie zajmował m. in. stanowiska kierownika Sekcji Technicznej i dyrektora Departamentu Informatyki. W 2005 r. objął funkcję członka zarządu tego banku, nadzorującego obszar IT. W roku 2006 został powołany na stanowisko członka zarządu Noble Bank SA w Warszawie, był odpowiedzialny za ogólną strategię, politykę zarządzania i rozwój systemów informatycznych. Obecnie jest wiceprezesa zarządu Centrum Prawa Bankowego i Informatyki Sp. z o.o., odpowiada m. in. za nadzór nad Systemami Wymiany Informacji Związku Banków Polskich.

Twoje źródło informacji

finanse osobiste

giełda kursy walut

doradztwo biznes

produkty finansowe

inwestowanie